

[Elsø-Merete Ross.]

ændring kunne få indflydelse på lejelovens § 61, således at efterlevende ægtefælle som medunderskriver på lejekontrakten kunne få ubetinget ret til at fortsætte lejemålet.

Af særlige fordele for lejerne har jeg mærket mig bestemmelserne om erhvervsbeskyttelse og bestemmelsen om, at eventuelle rabatydelser i forbindelse med indvendig vedligeholdelse skal godskrives lejers konto; ligeledes at rabatydelser i forbindelse med indkøb af brændsel skal godskrives varmeregnskabet. Hele kapitlet om varmeregnskab, eventuel opsætning af varmemålere, må jeg vente med at tage stilling til, indtil flere oplysninger foreligger i udvalget. Det samme gælder spørgsmålet om boligretten, hvor jeg gerne først vil se, om der fra anden side kan fremføres indvendinger mod forslaget.

På det radikale venstres vegne kan jeg komplimentere boligministeren og hans embedsmænd for lovforslagene og tilsige hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Kai Moltke: Jeg skal ikke som min forgænger begynde at gennemgå enkelthederne i de to temmelig omfattende lovforslag, der er til behandling, så meget mindre som det er en regel ved første behandling, at man holder sig til den principielle drøftelse af lovforslagene som helhed og ikke går i detaljer. Til gengæld kunne jeg tænke mig at komme ind på nogle procedurespørgsmål.

Det er altid, når man har med et lovkompleks at gøre det ene år efter det andet, vigtigt at se: hvor slap vi i grunden sidst? Jeg slog derfor også op på referatet af anden behandling af lov om leje sidste år, og læste de konklusioner, man ved denne lejlighed kom til om det arbejde, der skulle foretages på det tidspunkt, hvor der var nedsat et særligt lejelovsudvalg, som skulle kunne forberede problemerne i god tid. Jeg noterede mig her i særdeleshed med glæde den socialdemokratiske ordførers, hr. Axel Ivan Pedersens, og boligministerens erklæringer om, at nu blev der jo for det kommende udvalg overordentlig god tid til at gennemgå lejelovens mange og komplicerede problemer gennem saglig udvalgsbehandling og undersøgelser, så at man kunne nå frem til en ny lovgivning på lang sigt og på et forsvarligt grundlag.

Jeg hører langtfra til dem, som på nogen måde — i modsætning til mine kolleger — vil vende sig imod det arbejde, som er blevet udført, og udført under vanskelige betingelser, ganske overordentlig dygtigt af boligministeriets embedsmænd. Men når det er sagt, så tror jeg til gengæld, man bliver nødt til at se på en anden side af sagen. Kendsgerningen er, at det udvalg, som blev nedsat i fjor, for første gang konfronteredes med lejelovens problemer i et notat fra boligministeriet af 2. maj i år; en god uges tid senere får man lovforslagene, og nu står oven i købet to af forligspartiernes ordførere og taler varmt for, at nu skal vi se at få lejelovsforslaget i disse to udgaver gennemført inden slutningen af dette folketingsår.

Her tager jeg mig ærlig talt til hovedet. Det drejer sig om to af de vanskeligste, mest komplicerede stykker lovgivning her i landet, og så siger man: nu skal vi have den helt store, den helt saglige revision af lejelovsforslaget, og da har folketingets nedsatte udvalg og folketinget selv i alt siger og skriver knap 10 dage til at gennemgå de problemer, som embedsmændene ganske vist har gennemgået — men det er vel endnu sådan her, at embedsmændene tilråder og folketinget beslutter, og det, at embedsmændene arbejder godt, kan vel ikke forpligte folketinget og dets udvalg til at arbejde dårligt?

Her må jeg straks begynde med at knytte de bemærkninger til selve spørgsmålet om fremme af disse lovforslag, at mit parti og jeg vil betragte det som helt igennem uforsvarligt, hvis vi her igen skal have et stykke lovjaskeri, hvor man holder sig på forligets solide bindestoffer om en enig gennemførelse og en enig ordning og derfor ser bort fra den virkelig saglige behandling af lovforslagene. Vi har jo i udvalget liggende en række henvendelser fra lejerorganisationer, fra boligselskaber, fra grundejerorganisationer, fra juridiske sammenslutninger o. s. v. Er der virkelig nogen af ordførerne, der kan tænke sig, at man kan foretage en saglig gennemgang og behandling af alle disse vidt forskellige synspunkter på de højst 10 dage, der står til rådighed for tinget? Derfor skal mit første råd i denne sag være, og det er samtidig mit partis stilling, at det vil være helt igennem uforsvarligt, om man går til andet end første behandling af